

Roy L, Rousseau J, Fortier P & Mottard JP (2013). *Housing and Home-Leaving Experiences of Young Adults with Psychotic Disorders: A Comparative Qualitative Study*. *Community Mental Health Journal* 49 (5), 515-527. Trefwoord: VIP

De woonwensen van personen met een eerste psychose moeten al vanaf het begin in de behandeling worden meegenomen

De Noord-Amerikaanse GGZ lijkt niet in staat tegemoet te komen aan de woonwensen van personen met ernstige psychische problemen gezien het feit dat deze vaak dakloos zijn, in zeer armoedige omstandigheden wonen of een instabiele woonsituatie hebben. De woonwensen van mensen veranderen per levensfase. Dat geldt ook voor mensen met psychische problemen. Vanuit ontwikkelingsperspectief is het voor jongvolwassenen van belang op zichzelf te gaan wonen. De eerste psychose (EP) doet zich ook vaak voor in de jongvolwassenheid. In dit Canadese kwalitatieve onderzoek werd met behulp van de *grounded theory* onderzocht hoe jongvolwassenen met EP (N=21; 18-30 jaar) en een vergelijkingsgroep zonder psychische problemen (N=31; 18-30 jaar) over hun huidige woonsituatie denken, hoe ze staan/stonen tegenover het verlaten van het ouderlijk huis en welke persoonlijke en systemische factoren bijdragen aan hun woontevredenheid. Met ieder van de deelnemers werd een diepte-interview gehouden. Uitgangspunt van de analyse was de interactie tussen de persoon en zijn omgeving. Uit de interviews kwamen twee kernthema's naar boven: 1. Keuze van en controle over de woonsituatie; 2. Woonmogelijkheden in de loop van de tijd. Alleen de groep met EP maakt soms gedwongen vertrek uit het ouderlijk huis mee en dit besluit was meestal door externen (ouders of behandelaars) genomen. Personen die dit hebben meegemaakt hebben veel vaker een instabiele woonsituatie. De auteurs vinden dat de regels zo veranderd moeten worden dat jongvolwassenen met EP óók in aanmerking moeten kunnen komen voor een Housing First interventie.